

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 11Co/4/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8313208864
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 11. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Šamo
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2014:8313208864.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v právnej veci žalobcu: Intrum Justitia Slovakia s.r.o., Karadžičova 8, Bratislava, IČO: 35 831 154, zast. JUDr. Ján Šoltés, advokát, Karadžičova 8, P.O.BOX 205, Bratislava proti žalovanej: X. K., rod. I., nar. X. X. XXXX, trvale bytom Q. XXX/X, T., t.č. na neznámom mieste, zast. opatrovníčkou R. P., pracovníčkou Okresného súdu X., za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovanej Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, Námestie legionárov 5, Prešov, IČO: 42 176 778, zast. JUDr. Ambrózom Motykom, advokátom, Nám. SNP 7, Stropkov, o zaplatenie 667,82 eur s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Humenné č.k. 5C/293/2013-71 zo dňa 28.10.2013 jednomyseľne takto

rozhodol:

M e n í rozsudok súdu prvého stupňa vo výroku o náhrade trov vedľajšieho účastníka tak, že žalobcovi náhradu trov vo vzťahu k vedľajšiemu účastníkovi nepriznáva.

Žalobcovi nepriznáva náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

Súd prvého stupňa napadnutým rozsudkom zaviazal žalovanú zaplatiť žalobcovi 418,87 eur s úrokom z omeškania vo výške 9% ročne zo sumy 281,22 eur od 12.7.2010 do zaplatenia, úrok z omeškania vo výške 9% ročne zo sumy 109,14 eur od 12.6.2010 do zaplatenia, úrok z omeškania vo výške 9% ročne zo sumy 28,51 eur od 12.8.2010 do zaplatenia, v lehote do 15 dní od právoplatnosti tohto rozsudku a v prevyšujúcej časti žalobu zamietol. Žalovanú zaviazal zaplatiť žalobcovi trovy konania v sume 10,17 eur a trovy právneho zastúpenia v sume 36,18 eur, ktoré bola povinná zaplatiť na adresu právneho zástupcu žalobcu v lehote do 15 dní od právoplatnosti rozsudku. Vedľajšiemu účastníkovi konania súd priznal náhradu trov konania v sume 70,53 eur, na účet jeho právneho zástupcu rovnako v lehote 15 dní od právoplatnosti rozsudku.

V dôvodoch tohto rozhodnutia uviedol, že žalobca sa domáhal proti žalovanej zaplatenia sumy 667,82 eur, úroku z omeškania vo výške 9% ročne zo sumy 281,22 eur od 12.7.2010 do zaplatenia, úroku z omeškania vo výške 9% ročne zo sumy 109,14 eur od 12.6.2010 do zaplatenia, úroku z omeškania vo výške 9% ročne zo sumy 28,51 eur od 12.8.2010 do zaplatenia a náhrady trov konania.

Ďalej súd konštatoval vychádzajúc z vykonaného dokazovania, že medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou bola uzavretá dňa 21.4.2010 zmluva o pripojení, na základe ktorej právny predchodca žalobcu dodal tejto služby, a žalovaná bola povinná platiť cenu za ne. Súčasne mal za preukázané, že k zmluve o pripojení dňa 21.4.2010 bol uzatvorený aj dodatok, na základe ktorého právny predchodca žalobcu poskytol žalovanej benefit spočívajúci v zníženej cene mobilného telefónu. Keďže právny predchodca žalobcu na základe uzatvorenej zmluvy dodal žalovanej služby, táto je povinná platiť cenu za poskytnuté služby. Súd nepodrobil súdnej kontrole cenu služieb, pretože cena bola jasne a zrozumiteľne

dohodnutá, a z úradnej moci ex offio súd nezistil ani iné okolnosti, ktoré by indikovali vadnosť právneho úkonu v časti ceny služieb. Preto súd žalobe v časti zaplattenia ceny za dodané služby 418,87 eur žalobe vyhovel. Žalovaná ako dlžník má povinnosť z platného záväzku zaplatiť cenu služby, a to v prospech žalobcu, na ktorého bola pohľadávka postúpená zmluvou postupníkom Slovak Telekom, a. s., so sídlom Karadžičova 10, Bratislava, ktorý sa stal univerzálnym právnym nástupcom zaniknutej spoločnosti T-Mobile Slovensko, a. s., so sídlom Vajnorská 100/A, 831 03 Bratislava.

Ďalej súd prvého stupňa uviedol, že žalovaná sa dostala do omeškania so zaplattením svojho záväzku vo výške 418,87 eur, a preto má žalobca nárok aj na úroky z omeškania. Tieto súd priznal podľa § 517 ods. 1, 2 OZ a § 3 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. Mimo zaplattenia sumy 418,87 eur však žalobca žiadal aj zaplattenie zmluvnej pokuty vo výške 248,95 eur, ktorá mala byť dohodnutá v dodatku k zmluve o pripojení. Súd však mal za to, že tak, ako je vyjadrená dohoda o zmluvnej pokute, je táto nedostatočne určitá. Na základe uvedeného súd mal za to, že v danej veci dohoda o zmluvnej pokute pre neurčitosť je neplatná, a preto súd žalobu v tomto rozsahu zamietol. Pokiaľ išlo o tvrdenie žalobcu, že žalovanej bol poskytnutý mobilný telefón za akciovú cenu vo výške 1,- eur, pričom však jeho výška zodpovedala sume dojednanej zmluvnej pokuty súd uviedol, že rozdiel medzi skutočnou a akciovou cenou telekomunikačného zariadenia je výsledkom zmluvného konsenzu medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou, a tento nemôže byť zo strany žalobcu reparovaný prehodnotením rozhodnutia, ak sa nenaplnia jeho očakávania, ktoré do zmluvného vzťahu so žalovanou vkladal.

Výrok o trovách konania vo vzťahu medzi žalobcom a žalovanou odôvodnil ustanovením §142 ods. 2 O.s.p.. Žalobca v konaní mal úspech len čiastočný, pretože súd žalobe vyhovel o zaplattenie 418,87 eur (62,72%), čo je neúspech žalovanej a v časti o zaplattenie sumy 248,95 eur (37,28%) však žalobu zamietol, čo je úspechom žalovanej. Z tohto dôvodu patrí náhrada trov konania žalobcovi v rozsahu 25,44% z celkových trov čo predstavovalo 10,17 eur z titulu zaplatteného súdneho poplatku a pokiaľ ide o trovy právneho zastúpenia, to predstavovalo sumu 36.18 eur.

Vedľajší účastník vstúpil do konania na strane žalovanej len v časti náhrady škody 248,95 eur a v tejto časti žaloba bola zamietnutá, teda v tomto rozsahu bola žalovaná úspešná, preto o trovách konania vedľajšieho účastníka súd rozhodol podľa §142 ods. 1 O.s.p. a priznal mu náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 70,53 eur (2x úkon po 21,58 eur - a to za prípravu a prevzatie zastúpenia a za vyjadrenie vo veci samej, k tomu 2x režijný paušál po 7,81 eur + 20% DPH 11,75 eur), s tým že tieto trovy boli vypočítané podľa Vyhl. č. 655/2004 Z.z., o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb. Pri výpočte odmeny vychádzal z tarifnej hodnoty 248,95 eur.

Proti tomuto rozsudku, a to proti výroku o náhrade trov konania vedľajšiemu účastníkovi podal včas odvolanie žalobca. Navrhol v tejto časti rozsudok súdu prvého stupňa zmeniť tak, aby vedľajšiemu účastníkovi vystupujúcemu na strane žalovaného súd náhradu trov konania nepriznal. Predovšetkým poukázal na to, že pre účasť vedľajšieho účastníka vystupujúceho na strane žalovaného v tomto konaní je nevyhnutný samotný súhlas žalovaného s pomocou v spore formou vedľajšieho účastníctva. V konaní pred súdom prvého stupňa žalovaný takýto súhlas s vedľajším účastníctvom neudelil, a k žalobnému návrhu sa nevyjadril. Ďalší dôvod nepriznania náhrady trov konania vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovaného videl žalobca v tom, že žalovaný, na strane ktorého do konania podaním zo dňa 23.7.2013 vstúpil vedľajší účastník, bol v konečnom dôsledku neúspešný, a preto mu nemala byť priznaná žiadna náhrada trov konania. Posledný dôvod pre nepriznanie náhrady trov konania vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovaného videl žalobca v tom, že sú dané dôvody hodné osobitného zreteľa pre nepriznanie náhrady trov konania vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovaného.

Vedľajší účastník navrhol potvrdiť rozsudok súdu prvého stupňa v jeho napadnutej časti, pokiaľ ide o jednotlivé odvolacie námietky poukázal na uznesenie NS SR sp.zn. 3Cdo/188/2012 v zmysle ktorého zodpovedá zákonu procesný postup súdu, v rámci ktorého oznámi účastníkom konania, že určitý subjekt vstúpil do konania ako vedľajší účastník a vyzve ich, aby sa k tomuto vstupu vyjadrili, pričom súdom vyzvaní účastníci môžu vyjadriť svoje nesúhlasné stanovisko so vstupom vedľajšieho účastníka do konania. Ďalej vedľajší účastník poukázal aj na nález Ústavného súdu SR zo 14.2.2013 č.k. IV.ÚS 480/2012-72, ktorý bol publikovaný dňa 12.7.2013, a podľa ktorého konanie o prípustnosti vedľajšieho

účastníctva začína na návrh, pričom za návrh je v zásade potrebné považovať relevantnou formou vykonaný prejav vôle hlavných účastníkov konania, alebo niektorého z nich, ktorým je vyjadrený nesúhlas so vstupom tretej osoby ako vedľajšieho účastníka. Z uvedeného vyplýva, že procesný kódex prezumuje súhlas hlavných účastníkov s vedľajším účastníctvom, pretože relevantným úkonom hlavného účastníka je vyslovenie jeho nesúhlasu s vedľajšou intervenciou. Vedľajší účastník nesúhlasil s názorom žalobcu, že bol v konečnom dôsledku v konaní neúspešný, a preto mu nemala byť priznaná žiadna náhrada trov konania, zdôraznil, že vedľajší účastník nevstupuje do časti konania, ktorá je pre neho výhodná, ale do časti konania, kde sú porušované spotrebiteľské práva. V danom prípade išlo o nárok žalobcu na zaplatenie zmluvnej pokuty, kde vedľajší účastník spotrebiteľa chránil.

Odvolačný súd podľa § 212 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 214 ods. 2 O.s.p. bez nariadenia pojednávania prejednal vec, v medziach ktorých sa odvolateľ domáhal jej preskúmania a dospel k záveru, že jeho odvolanie je dôvodné.

Odvolačný súd zdôrazňuje tú okolnosť v súvislosti s odvolaním žalobcu, že z hľadiska úspechu, alebo neúspechu v konaní nemôže byť postavenie vedľajšieho účastníka iné ako toho, na ktorého strane vystupuje. Teda nemôže nastať situácia, že v konaní neúspešný žalovaný, na ktorého strane vedľajší účastník vystupuje síce nebude mať nárok na náhradu trov konania, ale vedľajší účastník by nárok na takúto náhradu trov konania mal len z toho dôvodu, že nesúhlasí len s časťou žalobného nároku, ktorého zamietnutie súdom neznamena úspech v konaní. Je evidentné, že žalobca uplatnil nárok na zaplatenie sumy 667,82 eur s prísl. a bol úspešný pokiaľ ide o sumu 418,87 eur, teda z hľadiska § 142 ods. 2, súd správne o náhrade trov konania rozhodol podľa § 142 ods. 2 O.s.p. pokiaľ ide o vzťah žalobcu a žalovaného, ale rovnako mal podľa tohto ustanovenia rozhodnúť aj vo vzťahu k vedľajšiemu účastníkovi.

Ak teda odvolací návrh žalobcu bol taký, aby sa vedľajšiemu účastníkovi náhrada trov konania nepriznala, odvolací súd z hľadiska tohto návrhu nemôže takýto výrok vo svojom rozhodnutí použiť, lebo v konečnom dôsledku bol úspešný žalobca, ktorý však ale náhradu trov konania nežiadal, a preto mu táto priznaná nebola, a to vo vzťahu k prvostupňovému konaniu, tak aj k odvolaciemu konaniu.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.